

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

5.

KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Января — 1837 — Wilno. Piątek. 15-go Stycznia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Января.

ПРИКАЗЪ

Военнаго Министра.

Санктпетербургъ. Января 1-го дня 1837 года.

Указомъ сего числа, на имя мое даннымъ, Государю Императору благоугодно было вновь именовать Высочайшую попечительность Свою облагосостояній Арміи, назначеніемъ порціонныхъ денегъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ войскъ, на Государственныя работы наряжаемымъ.

Сею Высочайшею милостию, въ связи съ указаннымъ уже улучшеніемъ содержанія войскъ при занятіи карауловъ въ некоторыхъ городахъ и крепостяхъ Имперіи и во время корпусныхъ сборовъ, они обезпечиваются вполне во всѣхъ случаяхъ, въ коихъ болѣе или менѣе затруднены способы къ содержанію.

Армія, въ цѣломъ составѣ своемъ, потщится явить себя достойною толикихъ щедротъ и Всемилоствѣйшихъ о ней попеченій.

Поспѣшая сдѣлать извѣстнымъ вышеозначенный Высочайшій Указъ, въ списокъ присемь прилагаемый предписываю оный къ надлежащему по Военно-Сухопутному вѣдомству исполненію

Подписаль: Генералъ-Адъютантъ

Графъ Чернышевъ.

Господину Военному Министру.

Установивъ указами Нашими въ Маѣ и Декабрѣ минушаго 1836 года, на имя ваше данными, производство порціонныхъ денегъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ Арміи, во время содержанія карауловъ въ некоторыхъ городахъ и крепостяхъ Имперіи и въ продолженіе корпусныхъ сборовъ, Мы, во Всемилоствѣйшемъ вниманіи къ нуждамъ и потребностямъ Офицеровъ, состоящихъ въ войскахъ, на Государственныя работы наряжаемыхъ, признали справедливымъ даровать и имъ некоторое пособіе къ ихъ содержанію, затрудненному хотя не въ той мѣрѣ, какъ въ вышеозначенныхъ случаяхъ, но не менѣе того требующему расходовъ болѣе значительныхъ нежели при обыкновенномъ квартирномъ расположеніи войскъ.

Въ слѣдствіе того Повелѣваемъ:

1.) Всѣмъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ, какъ военнымъ, такъ и класснымъ принадлежащимъ къ составу Армейскихъ войскъ, назначаемамъ на Государственныя работы, по вѣдомствамъ: Инженерному, Артиллерійскому, Военныхъ Поселеній, Главнаго Управленія Путей Сообщенія и по Морской Строительной части, производить, начиная съ 1837 года, порціонныя деньги, первымъ по одному рублю, а послѣднимъ по пятидесяти копѣекъ въ день.

Изъ сего изъемятся:

а.) Штабъ-Офицеры, получающіе столовыя деньги.

б.) Штабъ и Оверъ-Офицеры войскъ въ Царствѣ Польскомъ расположенныхъ такъ какъ они пользуются преимущественнымъ содержаніемъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 8-go Stycznia.

ROZKAZ DZIENNY.

MINISTRA WOJNY.

Санкт-Petersburg, dnia 1-go Stycznia 1837 roku.

Przez Ukaz dnia tego, na imie moje dany, Cesarzowi Jego Mości podobalo się znowu okazać Najwyższą Swą troskliwość o dobry byt Armii, przez naznaczenie pieniędzy porcyynnych dla Sztabs- i Ober-Oficerów woysk, do robot Państwa przeznaczanych.

Tą Wysoką MONARSZĄ łaską, w związku ze wskazanem już ulepszeniem utrzymania woysk przy odbywaniu straży w niektórych miastach i twierdzach Państwa i w czasie Korpusowych zborów, są one zupełnie zabezpieczonemi we wszystkich zdarzeniach, w których więcej lub mniej są utrudnione sposoby utrzymania się.

Armia, w całym swoim składzie, będzie się starała okazać sobie godną tylu szczodroliwości i Najłaskawszej o niey pieczołowitości.

Spiesząc podać do wiadomości wyżej pomieniony Najwyższy Ukaz, w kopii przy tém załączający się, zalecam go do należytego w Woyskowo-Lądowej wiedzy wypełnienia.

Podpisał: Jenerał Adjutant

Hrabia Czernyszew.

Panu Ministrowi Woyny.

Ustanowiwszy przez NASZE Ukazy w Maju i Grudniu zeszłego 1836 roku, na imie wasze dane, wydawanie porcyynnych pieniędzy Sztabs-i Ober-Oficerom Armii, w czasie utrzymywania straży w niektórych miastach i twierdzach Państwa i przez ciąg Korpusowych zborów, z Najmilszejszą uwagą potrzebą Oficerów, zostających w woyskach, do robot Państwa przeznaczanych, Uzualiśmy za rzecz słuszną również im darować pewne pomoce do ich utrzymania, utrudnionego chociaż nie w tej mierze, jak w zdarzeniach wyżej pomienionych, nie mniej jednak potrzebującego wydatków znaczniejszych, jak w zwyczajnym kwaterunkowym rozłożeniu woysk.

Na skutek tego ROZKAZUJEMY:

1) Wszystkim Sztabs-i Ober-Oficerom, tak woyskowym, jako i klasycznym, należącym do składu woysk Armii, przeznaczonych do robot Państwa, w zawiadostwach Inżynierskim, Artylleryyskim, Woyskowego osiedlenia, Głównego Zarządu Dróg Kommunikacyi, i Morskiej Budowniczey części, wydawać, poczynając od roku 1837-go, pieniądze porcyyne, pierwszym po jednym rublu, a ostatnim po pięćdziesiąt kopiejek na dzień.

Od tego wyłączaają się:

a) Sztabs-Oficerowie, pobierający stołowe pieniądze.

b) Sztabs-i Ober-Oficerowie woysk, w Królestwie Polskim rozłożonych, ponieważ ci otrzymują szczególne utrzymanie.

2.) Къ разряду Государственныхъ работъ причислить въ семь отношеній тѣ только работы, на производство коихъ командируются войска въ составѣ дивизій, бригадъ, полковъ или баталіоновъ, и по коимъ нижнимъ чинамъ, къ работамъ употребляемымъ, производится установленная плата по 40 копѣекъ въ день.

3.) Полученіе порціонныхъ денегъ предоставлять однимъ наличнымъ въ наряжаемыхъ на Государственныя работы войскахъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ, производя имъ деньги сіи во все продолженіе работъ ежедневно, въ какомъ бы порядкѣ самыя войска ни были наряжаемы на работы. За время же нахожденія Штабъ и Оберъ-Офицеровъ по болѣзни въ военныхъ госпиталяхъ или градскихъ больницахъ, а равно въ командировкахъ къ инымъ занятіямъ, они порціонными деньгами не пользуются.

4.) Порціонныя деньги наличнымъ при войскахъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ производить изъ строительныхъ и рабочихъ суммъ, ассигнованныхъ на тѣ самыя строенія и работы, для коихъ наряжены войска, начавъ производство ихъ со дня прибытія войскъ на работы, и оканчивая оное со днемъ прекращенія сихъ работъ.

5.) Требованіе и отпускъ порціонныхъ денегъ производить въ томъ же порядкѣ и въ одно время съ требованіемъ и отпускомъ суммъ, войсками заработанныхъ.

Вмѣстѣ съ тѣмъ Повелѣваю вамъ, по ограниченности суммъ, назначенныхъ на 1837 годъ въ вѣдѣніе Морскаго Министерства на работы по постройкѣ Севастопольскаго Адмиралтейства, принять на счетъ общаго экономическаго капитала Военнаго Министерства производство порціонныхъ денегъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ Армейскихъ войскъ къ работамъ симъ назначенныхъ, съ тѣмъ, чтобы начиная съ 1838 года Министерство Морское удовлетворяло расходъ на сей предметъ изъ собственныхъ строительныхъ суммъ.

На подлинномъ подписано Собственною Его Императорскаго Величества рукою :

Въ Ст.-Петербургѣ.

1-го Января 1837 года.

„НИКОЛАЙ.“

— Высочайшею Грамотою 25-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Императорскою Короною украшеннаго, Начальникъ Штаба 5-го Пѣхотнаго Корпуса, Генераль-Маіоръ *Гаефортъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 1-го Января, произведены, за отличіе по службѣ: Сенаторъ, Генераль-Лейтенантъ Графъ *Сиверсъ*, въ Дѣйствительные Тайные Совѣтники; изъ Полковниковъ въ Генераль-Маіоры: состоящій по Кавалеріи *Тимашовъ*; Лейбъ-Гвардіи Сапернаго баталіона *Барановъ 2-й*, съ состояніемъ при Начальникѣ 2-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи; Командиръ Лейбъ-Гвардіи Гарнизоннаго баталіона *Ведемейеръ*, съ оставленіемъ при прежней должности; Лейбъ-Гвардіи Финляндскаго полка *Романовъ 1-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады 15-й Пѣхотной дивизіи; Лейбъ-Гвардіи Преображенскаго полка *Евлевцовъ*, съ состояніемъ при Начальникѣ 1-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи; Командиръ Екатеринославскаго Кирасирскаго полка, Баронъ *Скардовъ-Рингтонъ*, который и увольняется отъ службы, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, определеннаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ, 1-го Января, назначены Лейбъ-Гвардіи Коннаго полка Полковникъ *Туманскій*, Командиромъ Екатеринославскаго Кирасирскаго полка; Командиръ Казанскаго Драгунскаго полка, Полковникъ Князь *Гагаринъ 2-й*, Командующимъ 2-й бригадою 1-й Кирасирской дивизіи, съ состояніемъ по Кавалеріи; уволены отъ службы: Командиръ 2-й бригады 1-й Кирасирской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Кожинъ*, по домашнимъ обстоятельствамъ, съ мундиромъ; Флигель-Адъютантъ, Лейбъ-Гвардіи Егерскаго полка Полковникъ Графъ *Толстой 4-й*, для опредѣленія къ статскимъ дѣламъ, съ чиномъ Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника.

— Состоящій въ должности Гофмейстера и Вице-Президента Кабинета Его Императорскаго Величества, Князь Николай *Гагаринъ* за отличное исполненіе возложенныхъ на него обязанностей, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Гофмейстеры Высочайшаго Двора, и утвержденъ въ званіи Вице-Президента Кабинета.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату Декабря 6-го 1836 года, за Высочайшимъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ изображено: „Признавая полезнымъ особенно поощрить устройство фабричныхъ заведеній въ

2) До рѣду работъ Паństwa policzyć w tym względzie te tylko roboty, do których wykonywania posyła się woyska w składzie dywizyj, brygad, półków lub batalionów, i w których woyskowym rang niższych, do robot używanym, wydaje się ustanowiona płaca po 40 kopiejek na dzień.

5) Pobieranie pieniędzy porcyynych, zostawić tylko osobiście znajdującym się w przeznaczanych na roboty Państwa woyskach Sztab-i Ober-Oficerom, wydając im te pieniądze przez cały ciąg robot godziennie, w jakimbykolwiek porządku same woyska były назначane do robot. Za czas zaś znajdowania się Sztab-i Ober-Oficerów z przyczyny choroby w woyskowych lazaretach lub miejskich szpitalach, jako też w назначeniach do różnych zatrudnień, pieniędzy porcyynych oni nie pobierają.

4) Pieniądze porcyyne obecnym przy woyskach Sztab-i Ober-Oficerom wydawać z summ budowniczych i robotnych, na te same budowy i roboty assygnowanych, do których назначone są woyska, zaczynając wydawanie ich od dnia przybycia woysk do robot, a kończąc je z dniem ustania tych robot.

5) Potrzebowanie i wydawanie pieniędzy porcyynych, czynić takimże porządkiem i w jednym czasie z potrzebowaniem i wydawaniem summ, przez woyska zarobionych.

Razem z tѣm Rozkazuję wam, dla ograniczenia summ, na rok 1837 назначonych dla wiedzy Ministerium Morskiego na roboty około budowania Admiralicji Sewastopolskiej, przyjąć na rachunek powszechnego kapitału ekonomicznego Ministerium Woyny wydawanie pieniędzy porcyynych Sztab-i Ober-Oficerom woysk Armii, do tych robot назначanych, z zastrzeżeniem, ażeby zaczynając od roku 1838 Ministerium Morskie zaspakajało wydatek na ten przedmiot z własnych summ budowniczych.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„НИКОЛАЙ.“

St. Petersburg.

1-go Stycznia 1837 roku.

— Przez Najwyższy Dyplomat, 25-go Grudnia Najłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu *Św. Anny 1-go stopnia*, Cesarską koronę ozdobionego, Naczelnik Sztabu 5-go korpusu piechoty, Jenerał Major *Gasfort*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 1-go Stycznia, podniesieni, za odznaczenie się w służbie: Senator, Jenerał Porucznik Hrabia *Siwers*, na Rzeczywistego Radcę Stanu; Półkownicy na Jenerał-Majorów: liczący się w Kawaleryi *Timaszow*; batalionu Gwardyi Saperów *Baranow 2-gi*, z zostawieniem przy Naczelniku 2-ey pieszej dywizyi Gwardyi; Dowódzca Gwardyi batalionu Garnizonowego *Wedeneyer*, z pozostaniem przy dotychczasowym obowiązku; Gwardyi Półku Finlandzkiego *Romanowicz 1-y*, z назначeniem Dowódcą 2-ey brygady 15-ey dywizyi pieszej; Gwardyi półku Преображенскаго *Bielewcow*, z zostawieniem przy Naczelniku 1-ey pieszej dywizyi Gwardyi; Dowódzca Ekaterynosławskiego półku Kirysyerów, Baron *Skardowij-Rington*, który się też uwalnia ze służby, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, 1-go Stycznia; назначeni: Gwardyi półku konnego Półkownik *Tumaniski*, Dowódzca Ekaterynosławskiego półku Kirysyerów; Dowódzca Kazańskiego półku Dragonów, Półkownik *Chiągę Gagarin 2-gi*, Dowódcą 2-gą brygadą 1-ey dywizyi Kirysyerów, z liczeniem się w Kawaleryi; uwolnieni ze służby: Dowódzca 2-ey brygady 1-ey dywizyi Kirysyerów, Jenerał-Major *Kożin*, dla interesów domowych z mundurem; Skrzydłowy - Adjutant, półku Gwardyi Strzelców Półkownik Hrabia *Tolstoy 4-y*, dla przeznaczania do obowiązków cywilnych, z rangą Rzeczywistego Radcy Stanu.

— Zostający w obowiązku Mistrza Dworu i Vice-Prezydenta Gabinetu, Jego Cesarskiej Mości, *Chiągę Mikolaj Gagarin*, za odznaczając się wypełnieniem włożonych nań obowiązków, Najłaskawiey mianowany Mistrzem Najwyższego Dworu i utwierdzony w urzędzie Vice-Prezydenta Gabinetu.

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi dnia 6-go Grudnia 1836 roku, z Najwyższym Jego Cesarskiej Mości podpisem, wyrażono: „Uznając za nader użyteczną zachęcić do zakładania fabryk po miastach powiatowych i nadetatowych i w miasteczkach

городахъ уѣздныхъ и заштатныхъ и въ казенныхъ мѣстечкахъ, приписанныхъ къ уѣзднымъ городамъ, Всемилостивѣйше повелѣваемъ, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ и Положеніемъ Комитета Министровъ, предоставить Министру Финансовъ право желающимъ устраивать въ означенныхъ мѣстахъ новыя фабрики и заводы, какъ Россійскимъ подданнымъ, такъ и иностраннымъ, давая, по его усмотрѣнію, льготы отъ платежа гильдейскихъ повинностей на прежнемъ основаніи, вмѣсто трехъ годовъ, на шесть лѣтъ, оставляя прочія постановленія по сему предмету въ своей силѣ.

— Исполнитель Одесскаго Учебнаго Оруда, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Покровский*, уволенъ, по разстроенному здоровью, отъ службы, со Всемилостивѣйшимъ пожалованіемъ въ Тайные Совѣтники, и съ повелѣніемъ производить ему въ пенсіонъ изъ суммъ Государственнаго Казначейства по шести тысячъ рублей въ годъ, считая въ томъ числѣ и пенсіонъ въ 2,500 руб., пожалованный ему 11-го Января 1824 года.

— Начальникъ Оренбургскаго Таможеннаго Округа, Коллежскій Совѣтникъ *Хрипковъ*, Всемилостивѣйше уволенъ отъ сей должности, согласно съ его прошеніемъ, по разстроенному здоровью.

— Государь Императоръ, по Положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: признавать Густава *Джерболини* Сардинскимъ Вице-Консуломъ въ Мариуполѣ.

— Г. Статсъ-Секретарь *Танбевъ*, въ отношеніи къ Г. Главноначальствующему надъ Почтовымъ Департаментомъ, отъ 28 Сентября 1836 года, изъяснилъ: 1) что Государь Императоръ замѣтитъ изволилъ, что обозы идутъ по дорогамъ въ величайшемъ безпорядкѣ, имѣя по одному извозчику на 4 и 5 повозкахъ, никому не давая проѣзда, и съ грубостію нарочно не уступая мѣста экипажамъ, слѣдующимъ на почтовыхъ лошадяхъ; 2) что Его Императорскому Величеству угодно, чтобы Главноначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ, совокупно съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Главноуправляющимъ Путиами Сообщенія, сообразили, какія противъ сего принять мѣры, и 3) что при семъ случаѣ Государь Императоръ припомнить изволилъ, что въ Пруссіи у почтарей употребляется рожокъ, по звуку коего всякій обязанъ ѣдущему на почтовыхъ дать дорогу. У насъ сего нѣтъ и быть не можетъ, а есть колокольчикъ. И потому Его Величество полагаетъ, что можно было запретить употребленіе колокольчика по дорогамъ, предоставивъ одной почтовой гоньбѣ, съ обязанностію, чтобы каждый давалъ мѣсто ѣдущимъ на почтовыхъ лошадяхъ и съ требованіемъ отъ обозовъ, чтобы они ѣхали всегда, придерживаясь правой стороны дороги и непременно повозка за повозкою.

Во исполненіе сей Высочайшей воли, въ общемъ засѣданіи, Главноначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ, Главноуправляющій Путиами Сообщенія и Публичными Зданіями и Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, предположили постановить слѣдующія правила: 1) Чтобы обозы держались всегда правой руки, оставляя средину шоссе и всякой другой почтовой дороги свободною для проѣзда экипажей, ѣдущихъ на почтовыхъ. 2) Воспретить употребленіе колокольчиковъ въ томъ тѣмъ, которые ѣдутъ на собственныхъ или вольнонаемныхъ лошадяхъ, предоставивъ оныя одной почтовой гоньбѣ и чиновникамъ Земской Полиціи, ѣдущимъ по обязанностямъ службы. 3) Чтобы каждая обозная лошадь была привязана къ идущему передъ нею возу, на разстояніи не болѣе одной сажени. 4) Чтобы каждый извозчикъ находился всегда при возахъ, ему принадлежащихъ. 5) По публикаціи и введеніи сихъ общихъ правилъ на Московскомъ шоссе, поручить наблюденіе за исполненіемъ оныхъ Офицерамъ при военнорабочихъ солдатахъ Путиа Сообщенія, которымъ дозволить обозничимъ, старостамъ, или прикащикамъ, при обозахъ находящимся внушать предписанныя для проѣздовъ правила, а въ случаѣ неповиновенія, остановить ослушниковъ, немедленно о семъ давать знать Земской Полиціи. Проѣзжающимъ же на почтовыхъ, встрѣтившимъ препятствіе въ проѣздѣ отъ какого нибудь безпорядочно идущаго обоза, и самимъ почтарямъ, предоставить право объявлять о семъ мѣстному Начальству и таковыя объявленія отдавать на первой станціи, для доставленія въ городъ того уѣзда, гдѣ препятствіе встрѣчено. 6) Правила для проѣздовъ обозамъ распространить на всѣ почтовые тракты. 7) Поручить Губернскимъ Начальствамъ объявить повсемѣстно, особенно въ селеніяхъ, гдѣ многіе изъ обывателей занимаются извозною промышленностію, чтобы обозы слѣдовали всегда на почтовыхъ трактахъ вышеизложеннымъ порядкомъ. 8) Опубликовать также о семъ чрезъ Столичные и Гу-

скарбовыхъ, до повіатовыхъ мѣст przypisanych, Nayłaskawiey Rozkazujemy, zgodnie z przedstawieniem Ministra Skarbu i postanowieniem Komitetu Ministrów, zostawić Ministrowi Skarbu prawo, życzącymъ zaprowadzić w mieyscach pomienionych nowe fabryki i zakłady, takъ poddanymъ Rossyyskimъ, jako i cudzoziemcomъ, dawać podługъ jego uwagi, ulgi od płacenia gildyynnychъ повинności, na podstawie dotychczasowej, zamiastъ latъ trzechъ, na latъ sześć, zostawującъ inne w tymъ przedmiocie postanowienia w swej mocy."

— Kurator Odeskiego Szkolnego Okręgu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Pokrowski*, z przyczyny zruynowanego zdrowia, uwolniony ze służby, z Nayłaskawszymъ mianowaniem go Radzcą Tajnymъ, i z rozkazaniemъ wydawać mupensyą z summъ Podskarbstwa Państwa po sześć tysięcy rubli na rok, licząc w to i pensyą 2,500 rubli, wyznaczoną mu 11-go Stycznia 1824 roku.

— Naczelnikъ Orenburskiego Tamożennego Okręgu, Radzca Kollegialny *Chripkow*, Nayłaskawiey uwolniony od tego obowiązku, zgodnie z jego prośbą, z przyczyny zruynowanego zdrowia.

— Cesarzъ Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Naywyżey rozkazać raczył, Gustawa *Gerbolini* uznawać Sardyńskimъ Vice-Konsulemъ w Mariupolu.

— P. Sekretarzъ Stanu *Taniejew*, w odezwie do P. Główno-Zarządzającego Pocztowymъ Departamentemъ, pod dnemъ 28 Września 1836 roku, wyraziłъ: 1) że Cesarzъ Jego Mość raczył zauważyć, iż obozy idą po drogachъ w naywiększymъ nieporządku, mającъ po jednymъ woźnicy na 4 i 5 wozów, nie dającъ nikomu mieysca do przejazdu, i z grubiaństwemъ umyślnie nie ustępującъ mieysca pojazdomъ pocztjadącymъ; 2) że Nayjaśnieyszemu Cesarzowi Jego Mości podobało się, ażeby Główno-Zarządzający Pocztowymъ Departamentemъ, łącznie z Ministremъ Spraw Wewnętrznychъ i Główno-Zarządzającymъ Drogami Kommunikacyi, zastanowili się, jakieby przeciwko temu przedsięwziąć środki; i 3) że przy tej okoliczności Cesarzъ Jego Mość raczył przypomnieć, iż w Prusiechъ pocztylioni używają trąbek, na głosъ którychъ każdy jestъ obowiązany jadącemu pocztą ustąpić z drogi. U nasъ tego niema i bydlę nie może, natomiastъ jestъ dzwonek. Z tego powodu Nayjaśnieyszъ PAN uważa, iż możnaby zabronić używania dzwonka po drogachъ, zostawującъ go tylko dla samey poczty, z obowiązkiemъ, ażeby każdy ustępowałъ mieysca jadącymъ na pocztowychъ koniachъ z wymaganіемъ od obozów, ażeby jechały trzymającъ się zawsze prawey strony drogi i nie inaczejъ jakъ wozъ za wozemъ.

Dla wypełnienia tey Naywyższej woli, na spólnémъ zasiadanіu, Główno - Zarządzający Pocztowymъ Departamentemъ, Główno-Zarządzający Drogami Kommunikacyi i Publicznychъ Budowli i Ministerъ Spraw Wewnętrznychъ, zgodzili się postanowić prawidła następujące: 1) Ażeby obozy trzymały się zawsze prawey ręki, zostawującъ wolnymъ szrodekъ szosse i wszelkiey inney pocztowej drogi dla przejazdu pojazdomъ, na pocztowychъ koniachъ jadącymъ. 2) Zabronić użycia dzwonek wosytkimъ tymъ, którzy jadą na własnychъ albo wolno najętychъ koniachъ, zostawiwszy takowe wyłącznie dla biegu poczt i urzędnikówъ Policyi Ziemskiej, z obowiązkówъ służby jadącychъ. 3) Ażeby każdy koń obozowy byłъ przywiązany do idącego przedъ nimъ wozu, w odległości nie więcey jednego sążnia. 4) Ażeby każdy furmanъ zawsze się znajdowałъ przy wozachъ, do niego należącychъ. 5) Po opublikowaniu i zaprowadzeniu tychъ powszechnychъ prawidełъ na Moskiewskimъ szosse, poruczyć postrzeganie względemъ ichъ wykonywania Oficieromъ przy wojskowo-robotnychъ żołnierzachъ Drógъ Kommunikacyi, którymъ dozwolili zalecać, obożnymъ, starostomъ albo przykaczyczkomъ, przy obozachъ znajdującymъ się, przepisane dla przejazdówъ prawidła, a wrazie nieposłuszeństwa, zatrzymawszy nieposłusznychъ, niezwłocznie uwiadomić o témъ Ziemskie Policye. Jadącymъ zaś na pocztowychъ koniachъ, którzy napotkają przeszkodę do przejazdu od jakiegokolwiekъ, bezъ porządku jadącego, obozu, i samymъ pocztylionomъ zostawić prawo oznajmować o témъ Mieyscowey Zwierzchności, i takowe oznajmienia na pierwszej oddawać stacyi, dla zawiezienia do miasta tego powiatu, gdzie napotkano przeszkodę. 6) Prawidła dla przejazdu obozomъ służące rozciągnąć na wszystkie pocztowe trakta. 7) Polecieć Zwierzchnościomъ Gubernialnymъ ogłosić wszędzie, mianowicie po wioskachъ, w którychъ wielu z mieszkańcówъ zajmuje się przemysłemъ woźniczymъ, ażeby obozy szły zawsze na traktachъ pocztowychъ, wyżej opisanymъ porządkiemъ. 8) Obwieścić także o témъ przezъ gazety stołeczne i gubernialne, gdzie takowe istnieją; nadto, rozesłać przezъ władze Gubernialne drukowane

бернскія, гдѣ онѣ существуютъ, вѣдомости, разослать сверхъ того, чрезъ Губернскія Начальства печатныя объявленія, для выставки оныхъ на всѣхъ постоянныхъ дворахъ при въездахъ и выездахъ въ города, селенія и деревни, подтвердивъ содержателямъ постоялыхъ дворовъ, чтобы они, о настоящихъ распоряженіяхъ Правительства, внушали останавливающимся у нихъ извозчикамъ. 9) Въ заключаемыхъ съ извозчиками контрактахъ на перевозъ различныхъ, какъ казенныхъ, такъ и партикулярныхъ тяжестей поставлять въ непремѣнную ихъ обязанность исполнять постановляемые нынѣ о порядкѣ слѣдованія обозовъ правила, вмѣнивъ наблюдение за симъ, подъ строгою по законамъ ответственностію, слѣдующимъ при тѣхъ обозахъ Коммиссіонерамъ или прикащикамъ.

Его Императорское Величество, по разсмотрѣніи сего журнала и всеподданнѣйшей записки Г. Главноначальствующаго надъ Почтовымъ Департаментомъ, 9 минувшаго Ноября, изволилъ написать на сей последней собственноручно слѣдующую резолюцію: „Согласенъ, но съ тѣмъ, чтобъ поставить правиломъ, чтобъ непремѣнно при каждыхъ трехъ повозкахъ былъ одинъ извозчикъ.“

Ноты по дѣлу о задержанномъ бригѣ Vixen, изъясненному въ предъидущемъ N-рѣ Литов. Вѣст.

Копія циркуляра, которымъ Г. Бутеневъ отнесся къ Дипломатическому Корпусу въ Константинополь.

Буюкдере, 1 (13) Сентября 1836.

Въ теченіе 1831 года, именно 30 Сентября (12 Окт.) сего года, по предписанію Двора моего, я имѣлъ честь сообщить Гг. Представителямъ иностранныхъ Державъ въ Константинополь тогдашнія постановленія Императорскаго Правительства, касательно посещенія иностранными кораблями восточныхъ береговъ Чернаго моря, принадлежащихъ Россіи, — постановленія, имѣвша двоякую цѣль: предохранить берега отъ сообщенія заразы и прекратить на сихъ берегахъ контрабандную торговлю. Такъ какъ въ томъ участвовали главнымъ образомъ Оттоманскіе корабли посѣщая помянутыя берега, то я не преминулъ тотчасъ отнестись о томъ какъ должно къ Высочайш. Портѣ.

Теперь, такъ какъ упомянутыя постановленія неоднократно были нарушены, то Императорское Правительство сочло нужнымъ усилить бдительность, для точнаго соблюденія существующихъ узаконеній, и вмѣстѣ съ тѣмъ предписало мнѣ возобновить прежнее отношеніе касательно сего предмета. Во исполненіе сего предписанія, честь имѣю предоставить вамъ приложенную при семъ копію, адресованную на мое имя Императорскимъ Министерствомъ отъ 7 (19) Іюля, и въ то же время считаю для себя позволеннымъ, просить вашего благосклоннаго посредничества касательно увѣдомленій, каковыя вы сочтете нужными сдѣлать кораблямъ, плавающимъ подъ флагомъ вашего Правительства при берегахъ Чернаго моря, для отвращенія послѣдствій, могущихъ произойти отъ нарушенія правилъ, постановленныхъ противъ контрабандной торговли. Примите и проч.

Копія съ ноты Императорскаго Министерства Г. Бутеневу, данной въ С. Петербургѣ 7 (19) Іюля 1836.

Вашему Превосходительству извѣстно, что Императорское Правительство обнаружало, за нѣсколько предъ симъ лѣтъ, постановленіе, по силѣ котораго запрещается иностраннымъ мореплавателямъ, желающимъ посѣщать восточный берегъ Чернаго моря, приставать къ берегу въ другихъ мѣстахъ, кромѣ тѣхъ, гдѣ учреждены карантинныя и таможенныя, т. е. въ Анапѣ и Редутъ-Кале. Такъ какъ случалось, что корабли старались пренебрегать запретительныя мѣры и заводились непозволительныя связи съ жителями той страны, то наши крейсирующие корабли почли обязанностію удвоить бдительность и силу для воспрепятствованія подобнымъ покушеніямъ и имъ неоднократно случалось, останавливать и осматривать даже такіе корабли, которые не имѣя худаго намѣренія подавали случай къ подозрѣніямъ, приплывая слишкомъ близко къ симъ берегамъ. Подобныя обстоятельства, случившіяся не одинъ разъ, возобновились въ продолженіе послѣдняго года.

Императорское Министерство сочло необходимымъ принять мѣры, чтобы прекратить на будущее время подобныя случаи, или по крайней мѣрѣ по возможности ихъ уменьшить. Для сей цѣли, просить Васъ въ случаѣ, при отношеніяхъ вашихъ съ Дипломатическимъ Корпусомъ и съ вашею канцеляріею, съ Консулами и иностранными агентами, увѣдомить ихъ, что упомянутое запрещеніе, о которомъ они уже извѣщены Вами отношеніемъ въ 1831 году, остается навсегда; что за симъ наблюдаетъ эскадра воору-

женія, для ихъ вывѣшенія по всѣхъ карцмахъ, при въездахъ и выездахъ изъ города и въ оныхъ; заложенію державѣ карцемъ, ажебы, о тѣхъ распоряженіяхъ Рządu, ознаменовали задерживающимъ себя у нихъ furmanom. 9) Въ zawieranych з furmanami kontraktach на przewoz rozmaitych, tak skarbowych, jak partykularnych cięzarów, przepisować za konieczny im obowiązek wypełniać ustanowione teraz o porządku jechania obozom prawidła, zaleciwszy zachowywanie tego, pod ścisłą podług praw odpowiedzialnością, jadącym przy tych obozach kommisjonierom lub przykaczynom.

НАЙЯСНѢЙШЫЙ ЦЕСАРЬ ЕГО МОЩЕ, по разсмотрѣніи того журнала и напущеннаго прѣдложенія П. Глѣвно-Зарѣдзѣющаго надъ Почтовымъ Департаментомъ, 9-го зeszаго Listopada, raczył Własnoręcznie на тѣмъ osta-tniémъ написать резолюцію наступѣющую: „Zgadząm się, z tѣmъ atoli, ażeby postanowić за prawidło, iżby nie odmiennie przy każdych trzech wozach był jeden woźnica.“

Ноты наслѣжае до справы skonfiskowanego brygu Vixen, umieszczoney в N-rze Kur. Lit. poprzedzającą:

Kopija Okolnika przesłanego przez P. Buteniewa do Korpusu Dyplomatycznego в Konstantynopolu.

Буюкдере 1 (13) Września 1836.

Въ биегу року 1831-го, а mianowicie przez komunikacyą 30 Września (12 Października) tegoż roku, miałem honor, stosownie do rozkazów mojego Dworu, uwiadomić J. W. P. P. Reprezentantów Mocarstw cudzoziemskich в Konstantynopolu o rozrządzeniach, które Rząd Cesarzski odtąd ustanowił względem uczęszczania do brzegów wschodnich morza Czarnego, należących do Rosyi, przez okręty cudzoziemskie, w dwójnym celu: zachowania tych pobrzeży od wniesienia zarazy i przeszkodzenia handlowi kontrabandowemu на tychże pobrzeżach. A że takimi są szczególniey okręty Ottomańskie, które odwiedzają pobrzeża, о których jest mowa, nie zaniechałem в tymże czasie uczynić podobnychъ komunikacyi Wysokiej Porcie.

Тераз, skutkiem wykroczeń в tym względzie zdarzonych, odepoki wyżej wyrażoney, Rząd Cesarzski uyrzał się spowodowanым do wzmożenia czuyności, potrzebney dla ścisłego przestrzegania bęglących urzędzeń i świeżо zalecił mi ponowić komunikacye dawniejszye в tey rzeczy. Dla dopełnienia więc tych rozkazów, śpieszę dzisiaj mieć honor przesłać do wiadomości J. W. P. kopią tu załączoną komunikacyi do tego się odnoszącej pod 7 (19) Lipca, którą mi przysłał Minister Cesarzski, i razem ośmielam się просić łaskawego J. W. P. pośrednictwa, dla doprowadzenia tych obwieszczeń, które raczysz uznać stosownymi в tey rzeczy, do wiadomości okrętów, żeglujących pod banderą jego Rządu, на wodach wyżej wymienionych morza Czarnego, dla zapobieżenia następstwom, któreby wyniknąć mogły з przestąpienia urzędzeń, przeciwko handlowi kontrabandowemu postanowionych.

Kopія ноты Министра Цесарскаго до П. Пола Бутеневу, datowanej з St. Petersburga 7 (19) Lipca 1836 roku.

Не jest niewiadomém J. W. P., że Rząd Cesarzski ogłosił przed kilką laty urządzenie, mocą którego wzbroniony jest żeglarzom cudzoziemskim, chcącym odwiedzać pobrzeża wschodnie morza Czarnego, przybijać до innych mieysc, prócz tych, gdzie są ustanowienia kwarantannowe i celne, to jest: Anapa i Redut-Kalé. A gdy zdarzyło się, że okręty kusily się lekceważąc to wzbronienie i utrzymywać związki niewolne з mieszkancami tego pobrzeża, statki nasze kraczące uyrzały się зmuszonemi до podwojenia czuyności i tegosci dla przeszkodzenia podobnym następstwom i znalazły się przez to в przypadku zatrzymywania i przegladania nawet okrętów, które, nie mając złych zamiarów, даły powód до podeyrzenia, зbytecznie się до tego brzegu zbliżając. Podobne przypadki, nie jednokrotnie nawet były powtórzone в биегу року ostatniego.

Cesarzski Minister przeto osądził potrzebném uczynić obwieszczenie, dla zaradzenia на przyszłość wydarzeniom tego rodzaju, albo przynajmniej, uczynić je, jak tylko można, nayradszem. W tym celu jestes J. W. P. wezwany, ażebyś raczył uważać okoliczności, które się wydarzać będą в stosunkach jego з Ciałem Dyplomatycznym i в stosunkach з jego Kancelaryą, з Konsulami i komercyjantami cudzoziemskimi, dla ich uwiadomienia, że wzbronienie powyżеj wzmiankowane, а które było już im przez pośrednictwo J. W. P., obwieszczone в 1831 roku, zawsze się utrzymuje, że kraczenie statków uzbrojonych чува nad je-

женныхъ кораблей и что посему купеческіе корабли, которые не назначены къ отплытію ни въ Анапу ни въ Редутъ-Кале, безъ нужды лучшебы не приближались къ берегу Абазіи, если не желаютъ, чтобы ихъ остановили и осмотрѣли. (J. de S. P.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 4-го Января.

Въ день новаго года, Король принималъ поздравленія своихъ Адъютантовъ и ордонансъ-Офицеровъ, потомъ Министровъ и Маршаловъ. Въ 12 часовъ представлялись Королю въ тронной залѣ Депутатія Палаты Перовъ и Палаты Депутатовъ и прочихъ мѣстъ, гдѣ Король въ присутствіи всей Королевской Фамиліи принималъ ихъ сидя на престолѣ. Въ 2½ часа представлялись разные Офицеры гарнизона и національной гвардіи а въ 4 часа члены Дипломатическаго Корпуса, отъ имени коего, Австрійскій Посланникъ Графъ Антони, произнесъ къ Королю слѣдующую рѣчь:

„Дипломатическій Корпусъ всегда вѣрный органъ Государей, которыхъ онъ имѣетъ честь быть представителемъ при Вашемъ Величествѣ, и преимущественно сегодня, получивъ дозволеніе, засвидѣтельствовать Вашему Величеству свое почтеніе и свою преданность. Въмѣстѣ съ тѣмъ соединяется чувство благодарности къ благому Провидѣнію, за милость, столь видимо дарованную Вашему Величеству, особенно при ужасномъ покушеніи, которое недавно угрожало спокойствію и благоденствію Франціи. Минувшій годъ показалъ, какъ въ Европѣ упроченъ миръ, какое было согласіе и довѣріе въ сношеніяхъ между Кабинетами, и въ какой степени это доброе согласіе, на будущее время можетъ служить залогомъ порядка и благоденствія. Высокая мудрость Вашего Величества — признанная всѣми единодушно, — доставила Франціи благосостояніе, которое Вамъ Государь, служить сладчайшею наградою за Ваши великодушныя пожертвованія. Примите Ваше Величество отъ Дипломатическаго Корпуса въ новый годъ, желаніе сохраненія Вашей драгоценной жизни и благоденствія В-му Велич. и Вашему Августѣйшему Дому.“

Король отвѣчалъ:

„Съ истиннымъ удовольствіемъ принимаю Я всегда выраженіе признательности Дипломатическаго Корпуса. Но въ настоящее время, когда жизнь Моя и Моихъ сыновей снова была въ опасности и снова спасена Божественнымъ Провидѣніемъ, тѣмъ болѣе радуюсь, что вы собрались здѣсь съ намѣреніемъ, соединить доказательства Вашей приверженности и сочувствія съ тѣми, которыя Мнѣ Франція представляетъ повсюду, и которыя при столь печальныхъ обстоятельствахъ, служатъ единственными для Меня утѣшеніемъ. Если между тѣмъ прошедшій годъ оставилъ намъ сіе печальное воспоминаніе, то онъ представилъ намъ также новыя средства къ продолженію добраго согласія и довѣренности, которыя столь благополучно утверждены между всѣми Правительствами. Утѣшаюсь мыслію, что Мои усилія для поддержанія сихъ сношеній, приняты Великими Государями, и приношу благодарность за желанія изъвленные отъ имени Дипломатическаго Корпуса, Франціи, Мнѣ и Моей фамиліи.“

На длинную рѣчь Барона Ласкье, Президента Палаты Перовъ, Король отвѣчалъ собственно слѣдующее:

„Благодарю Палату Перовъ за ея ко Мнѣ расположеніе, за вѣрность, съ каковою она исполняетъ свои обязанности, и за истинную заботливость, преимущественно для утвержденія правъ Моей Короны. Сожалѣю, что Палата столь часто принуждена была по должности заниматься судопроизводствомъ. Желательно было бы исключить изъ нашихъ лѣтописей печальное воспоминаніе о покушеніи на Мою жизнь, и въ особенності Я бы желалъ, на будущее время избавить Государство (Я не говорю о себѣ) отъ огорченія и печали, которыя столь часто причиняли ей такія покушенія. Надѣюсь, что общее негодованіе наконецъ заставитъ почувствовать тѣхъ, которые еще питаютъ подобныя преступныя намѣренія, какъ безплодны ихъ попытки, и что порядокъ престолонаслѣдія, подкрѣпленный доброжелательствомъ народа, и содѣйствіемъ Палатъ и цѣлаго Государства не можетъ быть ими низпровергнутъ и, еслибъ Провидѣніе не сохранило Меня, то прочность нашего устройства и безопасность Франціи а также права короны и престолонаслѣдіе не менѣе были бы обезопасены. Вы говорите о благосостояніи Государства; и это приводитъ безразсудныхъ людей въ отчаяніе. Чтобы все низпровергнуть, они покусились на Мою жизнь, но это самое для Меня, блюстителя вѣрннаго Мнѣ Франціею блага, было новымъ побужденіемъ, не оставлять пути, которыми Я слѣдовалъ постоянно.“

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

F r a n c y a.

Парижъ, дня 4-го Стычня.

Въ день Нового Рокъ приймавъ Крѳл Імѣе powinszowania naprzѳд od swoich Adjutantѳw i Oficerѳw sѳuѳbowych, a potѳm od Ministrѳw i Marszałkѳw. Od godziny 12-stey wprowadzano kolejno do sali trонowej deputacye Izby Parѳw i Izby Deputowanych, oraz dalszych mieysc, ktѳre przyymowaѳ Krѳl Імѣе na tronie, otoczony caѳa rodziną swoją. O pѳł do 3-ciej przybyli rѳżni Oficerowie zaѳogi i gwardyi narodowej, a o 4-tej członkowie Ciаѳa dyplomatycznego, ktѳrych imieniem Ambassador Austriacki, Hrabia Appony, miaѳ nastѳpującą przemowę do Krѳla:

„Ciаѳo dyplomatyczne, bѳdące zawsze wiernym tѳumaczem Monarchѳw, ktѳrych ma zaszczyt reprezentowaѳ przy W. K. Mѳci, jest nim dzіs szczegѳlniey, gdy tobie, Najjaśnieyszy Panie, moѳe zѳłожыс swѳy hoѳd i ѳyczenia. Ostatnie łączą się z uczuciami dzieѳkczynienia, ktѳre winni jesteѳmy Opatrzności za opiekę, ktѳrą tak widocznie uѳyczа Krѳlewskiej osobie twojej, i ktѳrą tak jawnie okazaѳа podczas obmierѳłego zamachu, co nie dawno zagroziѳ spokojności i szczѳśliwości Francyi. Rok upѳyniony byѳ świadkiem, byѳ Europą utrzymawaѳ się w uѳywaniu pokoju, jak zgodność i zaufanie panowaѳy w stosunkach między gabinetami i jak to dobre porozumienie wystawia zawsze nadal nową i mocniejszą rѳkoymię porządku i pomyślności. Wysoką mądroсс W. K. Mѳci, bѳdącego przedmiotem jednomyślныхъ hoѳdѳw, zjednaѳа Francyi te dobrodzieystwa, ktѳre dla Ciebie, Najjaśnieyszy Panie, są najsѳdszą nagrodą wspaniaѳomyślныхъ Twoich usѳowań. Racz W. K. Moсс przyjąс szczere i pełne uszanowania oсwiadczenie ѳyczeń, ktѳre Ciаѳo Dyplomatyczne składa przy zmianie roku wzglѳdem zachowania drogiego ѳycia twoego, oraz szczѳścia twoego, i Najjaśnieyszej Rodziny twojej.“

Monarcha odpowiedziałъ:

„Z największѳm zadowoleniemъ przyymuję zawsze wynurzenia uczuć Ciаѳa dyplomatycznego. Lecz dzіs, kiedy ѳycie moje i synѳw moich zostało znѳwu zagrożone, a Opatrznością Boską ocalone, tѳm bardziej winszuję sobie, iѳ widzę WѳPanѳw zebranychъ okѳło osoby mojej w zamiarze połączenia dowodѳw przychylności i współczucia ze strony WѳPanѳw z temi, ktѳre Francya zewsząđ mi okazuje, a ktѳre w tak smutnej okѳlicznosci są najsѳdszą dla mnie pociechą. Lubo zaś rok upѳyniony zostawia namъ to bolesne wspomnienie, daѳ namъ jednakъ nową rѳkoymię trwaѳości dobrego porozumienia i zaufania, ktѳre tak szczѳśliwie istnieją między wszystkimi Rządami. Cieszę się, iѳ usѳowania moje, celemъ utrzymania tychъ stosunkѳw, znajdują uznanie Monarchѳw, ktѳrychъ WѳPanowie reprezentujecie, i jestem rozrзewniony ѳyczeniami, ktѳre WѳPan imieniem Ciаѳa dyplomatycznego wynurzasz mi dla Francyi, Rodziny mojej i dla Mnie.“

Na długą mowę Barona Pasquier, Prezesa Izby Parѳw, mianą do Krѳla Імѣи w dzieѳn Nowego Rокu, odpowiedziałъ Monarcha:

„Dzieѳkuję Izbie Parѳw за uczucia, ktѳre mi wynurza, jako-teѳ за ссиссосс, z jaką pełni swoje obowiązki, oraz за sumnienną troskliwość, jaką okazuje o utrzymanie prawъ korony mojej w powszechnymъ interesie. Ubolewamъ, iѳ WѳPanowie takъ często urządъ sѳdziowski pełniс musielісс. Chciaѳbymъ, abymъ mógł z dzieѳjѳwъ naszychъ wymazaс smutne wspomnienie zamachu na ѳycie moje; lecz przede wszystkimъ chciaѳbymъ, abyѳmy nadal mogli krajowi (nie mówię tu o sobie) oszczѳdziс болис и smutku, do jakichъ zamachy zbytъ często go przywiodѳy. Mamъ nadzieję, iѳ powszechne oburzenie da na koniecъ uczuć tymъ, ktѳrzy mają podobne, godne kary zamiary, ѳe bezskutecznymi są ichъ usѳowania, ѳe porządekъ nastѳpstwa tronu, wsparty wolą narodu, oraz współdziaѳaniemъ Izbъ i wszystkichъ pierwszychъ władzъ krajowychъ, nie moѳe byѳ przezъ nichъ nadwerѳżony; i ѳe chociaѳby Opatrzność nie zasѳłoniła mnie nadal swoją opiekuńczą tarczą, wszelako trwaѳосс ustawy naszej i bezpieczeѳstwo Francyi nie byѳby dla tego mniej zabezpieczonemi, a prawa korony i nastѳpstwo tronu mniej zapewnionemi. Namieniacie WѳPanowie o pomyślności kraju; ona-to właśnie przywodzi tychъ nierozsądnыхъ ludzi do rozpaczы. Aby obaliс wszystko, czynią zamachъ na ѳycie moje; to jednakъ dla mnie, ktѳry wiernie strzегę dobra powierzonego mi przezъ Francyą, bѳdzie nowymъ powodemъ do wytrwaѳości na drodze, jaką niezmiennie postѳpowaѳem.“

Отвѣтъ данный Королемъ Президенту Палаты Депутатовъ былъ слѣдующій:

„Съ удовольствіемъ принимаю доказательства приверженности ко Мнѣ Палаты Депутатовъ. Уже то обстоятельство, что Палата недавно въ полномъ составѣ явилась ко Мнѣ, было для Меня чувствительно. Безмолвное выраженіе чувствъ въ то время, было тѣмъ не менѣе убѣдительно. Но это безмолвіе исчезло, когда послѣ происшествія угрожающаго Мнѣ и Моимъ сыновьямъ смертію, явился Я среди васъ, и Мое сердце было растрогано до глубины знаками одобренія съ какими вы Меня приняли. Палата знаетъ приверженность, какую Я къ ней питаю; ей извѣстно, какъ дорого цѣню ея мнѣніе; ей болѣе всего извѣстно, какъ поразительно это дѣйствуетъ на тѣхъ, которые рѣшаются на подобныя покушенія, представляя доказательства того, что такія покушенія безуспѣшны, и что Франція окажетъ Моему сыну ту же помощь и то же содѣйствіе. Такъ, Мм. Гг., эта, всѣми признанная и громко высказанная истина, охранить насъ отъ возобновленія сихъ преступныхъ покушеній, и нашу народную честь сохранить отъ порицаній нанесенныхъ ей этими несчастными людьми, равно какъ и отъ невыгоднаго мнѣнія, которое отъ сего во всѣхъ странахъ Европы и образованнаго свѣта, возбуждается при Французскомъ имени. Наконецъ, время уже обезопасить себя отъ немногихъ безбожныхъ людей, которые подвергаютъ насъ столь великимъ опасностямъ. Я не говорю объ опасности, которой Я самъ былъ подвергнутъ. Кровь Моя принадлежитъ отечеству, и Я всегда готовъ, пролить оную за него (громкое рукоплесканіе); но Я говорю о Франціи, ея счастіи, ея спокойствіи, ея безопасности, твердости ея уложеній. Благодарю васъ за содѣйствіе, которое вы Мнѣ оказали для сохраненія сихъ благъ; вы знаете, можно ли полагаться на Меня, на Мою твердость. Надѣюсь, что мы съ помощію Провидѣнія, которое Меня столь часто ограждало своею защитою, успѣемъ обезопасить Францію отъ такихъ жалкихъ происшествій и кормило Государства отъ подобныхъ волненій.“

7-го Января.

Генераль *Себастьяни* третьяго дня прибывшій сюда изъ Лондона, имѣлъ вчера у Короля аудіенцію.

— Генераль *Рини* прибылъ вчера изъ Африки и тотчасъ имѣлъ аудіенцію у Военнаго Министра. Полагаютъ, что коммиссія, которая будетъ разсматривать его поступки во время экспедиціи въ Константино, соберется на будущей недѣлѣ.

— Нынѣшній Посланникъ въ Швейцаріи Маркизъ *Монтебелло* также прибылъ въ Парижъ. Слышно что онъ будетъ назначенъ Посланникомъ въ Неаполь.

— *Journal de Paris* публикуетъ сегодня officialный актъ освобожденія отъ осады Бильбао, то есть приказъ который издалъ *Эспартеро* къ войску по своему вступленію въ Бильбао.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 2 ч.: „29 ч. *Донъ-Карлосъ* неоставилъ еще Дуранго. При Бильбао отъ 27 ч. ничего не измѣнилось. Холодъ все еще продолжался. Говорятъ съ нѣкоторою вѣроятностію о пораженіи Христиносской кавалеріи въ Рибера. Многія донесенія согласно увѣдомляютъ о семъ дѣлѣ.“

8-го Января.

Король занимался вчера попеременно съ Маршаломъ *Монталиве* и Министрами Народнаго Просвѣщенія и Иностранныхъ Дѣлъ.

— Князь *Таллейранъ* нѣсколько уже дней очень боленъ и не выходитъ изъ комнаты.

— Перы собрались вчера въ своихъ отдѣленіяхъ чтобы узнать содержаніе составленнаго Г-мъ *Барте* адреса, въ отвѣтъ на тронную рѣчь. Кажется что этотъ адресъ подалъ поводъ къ замѣчаніямъ, послѣ которыхъ необходимо вторичное собраніе коммиссіи.

— Г. *Сенъ-Маркъ-Жирарденъ* еще неокончилъ адреса, и вѣроятно чтеніе онаго въ Палатѣ послѣдуетъ въ будущую среду или четвертокъ.

— Утверждали сегодня, что многіе члены Палаты Депутатовъ будто рѣшились принять проекты закона въ отношеніи уменьшенія рентъ и что Г. *Гуэнъ* вскорѣ по утвержденіи адреса, предложитъ Палатѣ проектъ о семъ предметѣ. Между тѣмъ съ точностію можно предвидѣть, что подобное предложеніе не будетъ имѣть никакихъ послѣдствій.

9-го Января.

Князь *Таллейранъ* опять оправился отъ своей болѣзни, и сегодня по утру имѣлъ у Короля аудіенцію.

— Палата Перовъ имѣла сегодня публичное засѣданіе, въ которомъ преимущественно производили совѣщанія о проектѣ адреса. Герцоги *Орлеанскій* и *Немурскій* а также всѣ Министры присутствовали при семъ.

— Графъ *Моле* справедливо замѣчаетъ, что иностранная политика Франціи такова, какъ была

Prezesowi Izby Deputowanych dał Monarcha następującą odpowiedź:

Z radością przyjmuję to nowe wynurzenie uczuć Izby Deputowanych. To już, że niedawno Izba w całym swoim składzie udała się do mnie, mocno mnie rozrzewniło. Owczasowe milczące wynurzenie jej uczuć, było niemniej mocnym i wymownym. Nie tak milczącym było, gdy po wypadku, który życiu mojemu i synów moich zagroził, przybyłem w pośród WóPanów, a serce moje było mocno przejęte oznakami radości, z jakimi mnie przyjęliście. Izba zna przychylność moją kuniey; wie, ile cenię to oświadczenie jej sposobu myślenia; nadewszystko wie, jak zbawieniem są te oświadczenia ze względu, iż tym, którzy mają zamiar czynienia takich zamachów, dają dowód, iż są zupełnie bezskuteczni, i że Francya użyczy synowi memu tej samej pomocy i współdziałania, co mnie. Tak jest, Mości Panowie, prawda ta, powszechnie uznana i ogłoszona, ochroni nas od powienienia owych zbrodniczych przedsięwzięć i naszemu honorowi narodowemu oszczędzi hańby, rządzoney mu przez tych nędzników, oraz szkodliwej opinii, jaka ztąd powstaje dla imienia francuzkiego we wszystkich krajach Europejskich i w cywilizowanym świecie. Czas nareszcie, aby tę szczupłą liczbę bezbożnych ludzi, którzy nas na tak wielkie niebezpieczeństwa wystawiają, uczynić nieszkodliwymi. Nie mówię o niebezpieczeństwie, na które ja sam narażony byłem. Krew moja należy do oycyzny i zawsze gotów jestem wylać ją za nią (huczne oklaski); lecz mówię o Francyi, szczęściu jej, spokojności i bezpieczeństwie, o trwałości jej instytucyj. Dziękuję WóPanom za pomoc, użyczoną mi do obrony tego całego dobra; wiecie czyli możecie polegać na mnie, na mojej wytrwałości. Mam nadzieję, iż za pomocą Opatrzności, która mnie tak często tarczą swoją zastępowała, potrafimy nadal ochronić Francyę od takich nieszczęsnych wypadków, i nawet kraju od burz podobnych.“

Dnia 7.

Jenerał *Sebastiani*, który zawczora z Londynu tu przybył, miał wczora u Króla posłuchanie.

— Jenerał *Rigny* przybył zawczora z Afryki i natychmiast miał posłuchanie u Ministra Woyny. Rozumieją, że Kommissya, wyznaczona do roztrząsania jego postępów podczas wyprawy do Konstantyny, zgromadzi się w przyszłym tygodniu.

— Dotychczasowey Poseł w Szwajcaryi Margrabia *Montebello*, takż tu przybył. Stychać, iż mu przeznaczono urząd poselski w Neapolu.

— *Journal de Paris* ogłasza dzisiaj urzędowy akt oswobodzenia od oblężenia Bilbao, to jest rozkaz dzienny który Jenerał *Espartero* wydał do woysk po wejściu swém do Bilbao.

— Donoszą z Bayonny pod dniem 2gim „29 Grudnia *Don-Carlos* nie opuścił jeszcze Durango. Pod Bilbao od dnia 27 nic się nie odmieniło. — Zimno ciągle trwało. Z niejaką pewnością mówiono o pobiciu kawalerii Krystynistów w Ribera. Rozmaite doniesienia, jednogłośnie brzmią w tej rzeczy.“

Dnia 8 go.

Król pracował wczora kolejno z Hrabią *Montalivet* i Ministrami Oświecenia Narodowego i Spraw zewnątrznych.

— Xiążę *Talleyrand* od kilku dni bardzo jest cierpiący i niewychodzi z pokoju.

— Parowie zgromadzili się wczora wieczorem w swych biurach, dla dowiedzenia się o ułożonym przez P. *Barthe* planie adresu, jako odpowiedzi na mowę tronową. Zdaje się, że plan ten dał powód do postrzeżeń, które uczynią koniecznym powtórne zgromadzenie się kommissyi.

— P. *Saint-Marc-Girardin* nie ukończył jeszcze swego adresu, i zapewne czytanie jego w Izbie nastąpi w przyszłą szrodę lub czwartek.

— Zapewniano dzisiaj, iż wielu członków Izby Deputowanych postanowiło przyjąć projekt do prawa względem redukcji rentów, i że P. *Gouin* wkrótce po uchwaleniu adresu, poda Izbie w tym przedmiocie projekt. Tymczasem z niejaką pewnością powiedzieć można, że taki wniosek do niczego nie doprowadzi.

Dnia 9.

Xiążę *Talleyrand* znowu powrócił do zdrowia, i dzisiaj rano miał u Króla posłuchanie.

— Izba Deputowanych miała dzisiaj publiczne posiedzenie, które poświęcone jedynie było naradom względem projektu adresu. Obecni byli na niem Xiążęta *Orléans* i *Nemours*, oraz wszyscy Ministrowie.

— Hrabia *Mołé* słusznie postrzega, iż zewnątrzna polityka Francyi zupełnie jest taka, jaka była przed

предъ уничтоженіемъ прежняго Кабинета, и что требуемое симъ Кабинетомъ прямое посредничество въ Испанскихъ дѣлахъ, единственно довело до того, что онъ распущенъ. Франція, присовокупляетъ Министръ, не имѣла намѣренія, принять такого посредничества, и когда Англія употребила содѣйствіе для усмиренія Испаніи, въ ту же минуту, отвѣчали ей, что вооруженное посредничество, было бы не согласно съ достоинствомъ Франціи, еслибы она не продолжала сего до крайности и не имѣла намѣренія достигнуть совершенно цѣли. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 6-го Января.

Въ прошлый Понедѣльникъ Герцогиня Глостерская столь сильно заболѣла, что приглашенъ былъ Лейбъ-Медикъ Сиръ Генри Гельфордъ; впрочемъ она уже начинаетъ выздоравливать.

— Лордъ Морпетъ и Г. Спрингъ-Рейсъ опять сюда прибыли, а также и Лорда Пальмерстона сего дня вечеромъ сюда обратно ожидаютъ.

— Князь и Княгиня Полинъскъ намѣрены долѣе пробыть въ Ричмондъ-Гилль. Дѣти ихъ проживающіе еще во Франціи вскорѣ придутъ въ здѣшнюю столицу.

— Шведскій Посланныкъ при здѣшнемъ дворѣ, Графъ Бьернстерна, который нѣсколько времени былъ боленъ, опять выздоравливаетъ.

— На мѣсто умершаго Князя Монтроза, слышно, что Лордъ Аберкомби наименованъ Лордомъ Лейтенантомъ Штирлингширскимъ, а Сиръ Д. Колкауиз Лордомъ Лейтенантомъ Домбартонширскимъ.

— Генераль Лемаршанъ, Лордъ Генри Русселъ и Полковникъ Фортескъ, который приметъ опять команду надъ войскомъ Британскаго легіона 27-го Декабря прибыли изъ Англіи въ Ст. Себастьянъ.

— Изъ Нью-Йорка прислано въ Англію значительное количество невыдѣланнаго Китайскаго шелка потому, что Американскіе рынки наполнены имъ.

7-го Января.

Король 29-го ч. изъ Брейтона прибудетъ въ городъ для открытія лично Парламента, и потомъ отправится въ Виндзоръ.

— Королева опять страдаетъ теперь сильнымъ воспаленіемъ; вчера хотя Ея Вечел. чувствовала себя лучше, но немогла быть на обѣдѣ. Также и Герцогиня Глостерская опять занемогла и вчера была очень нездорова.

— Лордъ Джонъ Русселъ 28-го Декабря издалъ обыкновенный циркуляръ ко всемъ членамъ Парламента Министерской партіи, что они 31-го Января, въ день открытія Парламента, непременно должны находиться въ Лондонѣ, ибо вскорѣ будутъ разсуждать о важныхъ обстоятельствахъ.

— Лордъ Бруксъ третьего дня возвратился въ Лондонъ.

— Лордъ Мельбурнъ опять совершенно выздоравливаетъ; въ среду вечеромъ въ Гастъ онъ имѣлъ у себя собраніе.

— Маркизь Слиго послѣ трехъ-лѣтней разлуки съ Ирландіею, своею родиною, съ двумя своими сыновьями опять туда прибылъ. Городъ Дублинъ посему случаю блистательно былъ иллюминированъ, народъ хотѣлъ вести экипажъ, на что онъ несогласился; за тѣмъ 5,000 чел. съ радостными восклицаніями провожали его до воротъ.

— Въ зоологическомъ саду въ Лондонѣ, изъ находившихся тамъ съ весны трехъ жирафъ, отъ наступившаго на послѣдней недѣль холода, двѣ издохли.

— Въ теченіе послѣдняго столѣтія, разведеніе картофеля въ Англіи въ четверо увеличилось; въ Лондонѣ ежегодно привозятъ картофеля 185,650 тоннъ.

— Во время послѣдней мятели, на болотистыхъ мѣстахъ Ромней, погибло отъ 10—15,000 овецъ. — Самая продолжительная мятелица, которую могутъ запомнить въ Англіи, была въ 1614 году; снятъ отъ 15-го Января до 12-го Марта шель ежедневно. Отъ сего погибло много людей и животныхъ.

— Парижскій Корреспондентъ журн. Times замѣчаетъ, что Г. Тьеръ горько обманутъ въ своихъ ожиданіяхъ, а такъ какъ дѣла Министровъ съ каждымъ днемъ все болѣе устроиваются, то онъ вѣроятно вскорѣ опять выйдетъ въ Италію.

— По подлиннымъ описаніямъ, долгъ разныхъ среднихъ и Южныхъ Американскихъ Штатовъ на Англіи, вмѣстѣ съ недоимочными процентами, составляетъ 26,061,000 фунт. стер.; изъ сего принадлежитъ Колумбіи 19,859,000, Мексикѣ 8,764,000, Перу 3,025,100, Чили 1,585,000, Буэнос-Айресу 1,570,000 и Гватимала 257,000 фунт. стер. (A.P.S.Z.)

zmianą Gabinetu poprzedniczego i że żądane przez ten Gabinet proste wzięcie się w sprawę Hiszpanii, doprowadziło jedynie do jego rozwiązania. Francya, powiedział Minister, nie miała zamiaru przyjąć takiego pośrednictwa i gdy Anglia użyła materialnego współdziałania do uspokojenia Hiszpanii, w tejże chwili niezwłocznie odpowiedziano jej, iż zbrojna interwencja, mogłaby tylko na zniewagę wystawić godność Francji, jeśli by nie usiłowała ona doprowadzić tego do końca i dójść zupełnie zamierzonego celu. (A.P.S.Z.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 6-го Стычня.

Презшлага wtorku Xiężna Gloucester tak mocno zachorowała, iż wezwano przybocznego lekarza Sir Henry Halsford; lecz zaczyna przychodzić do zdrowia.

— Lord Morpeth i P. Spring-Rice znowu tu przybyli; również i Lord Palmerston dzisiaj wieczorem jest tu oczekiwany.

— Xiążę i Xiężna Polignac czas niejaki zabawią jeszcze w Richmond-Hall. Dzieci ich, które jeszcze zostają we Francji, mają przybyć wkrótce do tutejszej stolicy.

— Poseł Szwedzki przy tutejszym dworze Hrabia Björnstierna, który czas niejaki był cierpiącym, znowu wyzdrowiał.

— Słychać, iż na miejscu zmarłego Xięcia Montrose, Lord Abercromby mianowany będzie Lordem Porucznikiem hrabstwa Stirling a Sir J. Colquhoun Lordem Porucznikiem hrabstwa Dumbarton.

— Jenerał Lemarchant, Lord Henry Russel i Półkownik Fortescue, który znowu obejmie dowództwo nad wojskiem legii Angielskiej, 27 Grudnia z Anglii przybyli do San-Sebastian.

— Z New-Yorku przywieziona została znaczna ilość surowego Chińskiego jedwabiu do Anglii, gdyż targi Amerykańskie są nim przepełnione.

Dnia 7.

Król d. 29 przybędzie z Brighton do miasta, dla otwarcia osobiście Parlamentu a potem uda się do Windsor.

— Królowa skutkiem mocnego zapalenia bardzo jest cierpiąca; wczora chociaż Jej K. Mość, czuła się bydlę lepiej, lecz znowu nie mogła bydlę na obiedzie. Również i Xiężna Gloucester znowu powróciła do stanu choroby i wczora bardzo się źle miała.

— Lord John Russel pod d. 28 Grudnia wydał zwyczajny okólnik do wszystkich członków Parlamentu partyi ministeryalnej, ażeby 31 Stycznia, jako w dniu otwarcia Parlamentu, niezawodnie znajdowali się w Londynie, gdyż natychmiast ważne interesa wzięte będą pod roztrząsanie.

— Lord Brougham wczora wieczorem powrócił do Londynu.

— Lord Melbourne zupełnie znowu wyzdrowiał, a we środę wieczorem w Gaste miał u siebie zgromadzenie.

— Markiz Sligo po trzyletniej nieobecności w Irlandyi, kraju swego urodzenia, z dwoma swymi synami znowu tam przybył. Miasto Dublin w czasie jego przybycia rzęsiście było oświecone, a lud chciał woz ciągnąć, na co się jednak on nie zgodził, poczem 5000 ludzi, z głośnemi okrzykami przeprowadzało go do bram miasta.

— W ogrodzie zoologicznym Londyńskim od wiosny znajdujące się trzy giraffy, z przyczyny zimna na ostatnim tygodniu, dwie zdechły.

— W przeciągu ostatniego wieku, uprawa kartofli w Anglii o cztery razy powiększyła się; do Londynu przywożą jej corocznie 185,650 beczek.

— Podczas ostatniej zawieli śnieżnej na bagniskach Romney zginęło 10—15000 owiec. Naydużej trwająca zawiela, jaką pamiętać mogą w Anglii, była w roku 1614; śnieg zaczął się 15-go Stycznia i bezustanku padał do 12 Marca. Wiele ludzi i zwierząt straciło przez to życie.

— Korrespondent Paryzki gazety Times postrzega, że P. Thiers najmocniej został zawiedzonym w swém oczekiwaniu, i gdy widoki dla Ministrów stają się coraz pomyślniejsze, zapewna wkrótce wyjedzie z powrotem do Włoch.

— Podług autentycznych wykazów, długi rozmaitych Szrednich i Południowych Stanów Amerykańskich w Anglii razem z zaległemi procentami wynoszą 26,061,000 funt. szt.; z tego przypada na Kolumbię 19,859,000, Meksyk 8,764,000, Peru 3,025,100, Chili 1,585,000, Buenos-Ayres 1,570,000 i Guatimala 257,000 fun. szter.

(A.P.S.Z.)

ИСПАНИЯ.

Мадридъ, 30-го Декабря.

Сегодня Кавалеръ *Метакса* Чрезвычайный Посоль и Полномочный Министръ Короля *Оттона* Греческаго, поднесъ вдовствующей Королевы, свою вѣрющую грамоту.

— Въ *Español* содержится: „Карлисты близъ Росъ д'Эролесъ ночью напали на городъ Бекабарре въ 6 миляхъ отъ Барбастро и всю ночь грабили, всячески неистовствуя. Въ 11 час. утромъ обремененные добычею вышли обратно.“ (A.P.S.Z.)

HISZPANIA.

Мадридъ, dnia 30-go Grudnia.

Kawaler *Metaksa*, Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister Króla Greckiego *Ottona*, złożył dziś Królowej Regentce swój list wierzytelný.

— *Español* pisze: „Karoliści pod dowództwem *Ros d'Eroles* uderzyli w nocy na miasto *Benabarre*, o 6 mil od *Barbastro*; całą noc rabowali, różne czyniąc nadużycia, a o godzinie 11 oddalili się ze zdobyczą.“ (A.P.S.Z.)

ТУРЦИЯ.

Константинополь, 22-го Ноября.

18-го Ноября происходилъ въ Высокой Портѣ большой совѣтъ, подъ председательствомъ Султана, и созванный по повелѣнію Е. В. Говорятъ, что туда были приглашены *Шейхъ-Исламъ* и многіе изъ Улемовъ, пользующихся особеннымъ вліяніемъ въ народѣ, и что Султанъ прежде всего потребовалъ объясненія, почему Турецкія владѣнія остаются всегдѣшнему добычею чумы, между тѣмъ какъ другія земли Европы свободны отъ сей извы. На это послѣдовалъ одинъ отвѣтъ, какой только можно было сдѣлать: „Въ Европѣ принимаютъ спасительныя мѣры, которыхъ мы не можемъ принять въ слѣдствіе нашей религіи.“ Послѣ того Султанъ обратился къ главамъ духовенства съ требованіемъ прочесть ему всѣ мѣста Корана, въ которыхъ говорится о заразы, и, по внимательномъ разсмотрѣніи ихъ, признано было всѣмъ собраніемъ, что Пророкъ запрещаетъ вступать въ кругъ дѣйствій заразы, всѣмъ тѣмъ, которые находятся внѣ этого круга. *Шейхъ-Исламъ* былъ приглашенъ тотчасъ же дать сообразную съ симъ заключеніемъ фетву, и Султанъ положительно объявилъ, что онъ лично займется приведеніемъ въ исполненіе мѣръ, которыя предохраняли бы на будущее время Имперію отъ опустошительныхъ дѣйствій заразы.

Вотъ что рассказываютъ объ этомъ совѣщаніи. Трудно согласиться вполнѣ въ точности этого разсказа, хотя весьма уважительныя причины заставляютъ полагать, что въ сихъ слухахъ есть много правдоподобнаго. (O. B.)

21-го Декабря.

Сегодня, въ высокаторжественный день рожденія Султана, въ назначенныя часы произведены пушечныя залпы изъ батарей столицы и Турецкихъ кораблей. Султанъ по случаю Рамазана будетъ принимать поздравленія чиновниковъ уже вечеромъ. Ночью, домы лежащіе по обѣимъ берегамъ Босфора и въ портѣ, будутъ иллюминированы.

— Извѣстно, что *Саидъ-Паша*, второй зять Султана, недавно наименованъ Муширомъ Султанской гвардіи, и Сераскиромъ ополченія гвардіи и войскъ. Въ слѣдствіе сего Его Высоч. приказалъ, чтобы всѣ Муширы и Ферики управленій Малой Азіи во всѣхъ дѣлахъ касающихся ополченія къ нему обращались и ему о всемъ доносили; такъ какъ найдено приличнымъ сановнику сему дать высокій чинъ, то Его Высоч. наименовалъ его Сераскиромъ Анатолиі.

— Мѣсто надзирателя замковъ на Черномъ морѣ предоставлено Мири-Алаи (Полковнику) *Ибрагимъ-Бейю*.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ, при продолжающейся дурной погодѣ, зараза опять усилилась какъ между Турками такъ и Франками. Понятіе о причиненныхъ ею чрезвычайныхъ опустошеніяхъ, можно получить изъ того обстоятельства, что изъ оркестра Султанской музыки находящейся подъ присмотромъ Капельмейстера *Донизетти*, состоявшаго изъ пятидесяти человѣкъ, 37 умерло отъ заразы. Также и новый Редакторъ *Отоманскаго Монитера*, *Гассанъ Мацгеръ Эфендій*, сдѣлался ея жертвою.

— Письмо изъ Константинополя отъ 7-го Декабря, напечатанное въ *Times* сообщаетъ, что Порта по отношенію Россійскаго Посольства издала повелѣніе, по которому всѣмъ Турецкимъ подданнымъ строго запрещается торговля съ берегами Абазіи, гдѣ Россія воюетъ съ Черкасскими поколѣніями. То же письмо увѣдомляетъ, что въ Константинополь опасались переворота въ торговлѣ, ибо курсъ векселей внезапно возвысился изъ 99 на 107. Причиною сего полагаютъ то обстоятельство, что изъ Одессы присланы золотомъ въ Константинополь огромныя суммы, отъ чего произошло чрезвычайное требованіе на векселя. — Недавно одинъ Греческій банкирскій домъ, пустилъ въ обращеніе 80,000 піастровъ съ уменьшеннымъ внутреннимъ достоинствомъ. Порта къ разнымъ посольствамъ препроводила ноту для успокоенія торговыхъ людей. (A.P.S.Z.)

T U R C Y A.

Konstantynopol, d. 22 Listopada.

Dnia 18-go Listopada odbywała się wielka rada Wysokiej Porty, pod Prezydencyą Sułtana, która się na rozkaz J. Sułtańskiej Mości zgromadziła. Mówią, iż tam byli wezwani Szeich-Islam, i wielu z Ulemów, mających wielki wpływ u narodu, i że Sułtan przedewszystkiem żądał objaśnienia, dla czego Tureckie posiadłości wieczną są ofiarą morowego powietrza, gdy tymczasem inne kraje Europy wolne są od tej klęski. Na to dano jedną odpowiedź, jaką tylko można było uczynić: „W Europie przedsięwzięto ochraniające środki, których my skutkiem naszej religii przedsięwziąć nie możemy.“ Potem Sułtan zwrócił się do Głowy duchowieństwa z żądaniem przeczytania mu wszystkich miejsc Koranu, w których jest mowa o zarazie, i pościłem ich rozważeniu, całe zgromadzenie przyznało, iż Prorok zabrania wchodzić do obrębu działań zarazy wszystkim tym, którzy się za tym obrębem znajdują. Szeich-Islam proszony był dać natychmiast zgodną z tym wnioskiem fetwę, Sułtan zaś oświadczył stanowczo, że się osobiście zaimie około przyprowadzenia do skutku środków, które na czas przyszły mogłyby zachować Państwo od okropnych skutków zarazy.

Oto jest co mówią o tej naradzie. Niemożemy zupełnie wierzyć prawdziwości tego opowiadania, chociaż zresztą ważne przyczyny każą mniemać, że w tém opowiadaniu jest wiele prawdy. (G. O.)

Dnia 21 Grudnia.

Dzisiaj, jako w uroczystość narodzin J. Wysokości, w назначенныхъ godzinach dały się słyszeć salwy działowe z baterii stolicy i okrętów tureckich. Z przyczyny Ramazanu, Sułtan dopiero wieczorem miał przyjmować powinszowania wysokich urzędników państwa. W nocy, domy leżące po obu stronach Bosforu i w porcie, będą oświetlone.

— Jak wiadomo, *Said Basza*, drugi zięć Sułtana, mianowany został nie dawno Muszyrem gwardii Sułtańskiej i Seraskierem landweru gwardii i wojsk. Skutkiem tego, J. Wysokość rozkazał, ażeby wszyscy Muszyrowie i Ferykowie namiestnictw Azji Mniejszej, we wszystkich okolicznościach, dotyczących się landweru do niego się udawali i jemu zdawali raporty, a ponieważ uznano za rzecz przyzwoitą dać temu urzędnikowi wyższą rangę, przeto J. Wysokość mianował go Seraskierem Anatolii.

— Dozor zamków nad morzem Czarném poruczony został *Miri-Alai* (Półkownikowi) *Ibrahim-Bejowi*.

— Według najnowszych wiadomości, zaraza przy trwającej złej pogodzie, równie między Turkami, jak i Frankami, znowu się wzmożła. Pojęcie o wielkich zrządzanych przez nią spustoszeniach, podaje okoliczność, iż z muzyki Sułtańskiej, zostającej pod dozorem kapelmistrza *Donizetti*, która się składała z 50 ludzi, 37 umarło z zarazy. Również i nowy Redaktor *Monitora Otomańskiego*, *Hassan-Mazher-Effendi*, stał się jej ofiarą.

— List z Konstantynopola pod 7 Grudnia, umieszczony w *Times*, donosi, że Pорта, na przetęczenie Poselstwa Rosyjskiego, wydała rozkaz, przez który najsurowiej zakazuje wszystkim poddanym Tureckim handlu z brzegami Abasii, teatrem walki między Rosyją a pokoleniami Czerkassów. Tenże list zawiera, iż w Konstantynopolu lękało się przesilenie handlowe, gdyż kurs wexlow nagle z 99, podniósł się na 107. Za przyczynę tego wypadku rozumiano okoliczność, że nader wielkie summy przysłane zostały z Odessy w złocie do Konstantynopola, przez co dało się uczuć nadzwyczajne potrzebowanie wexlow. — Niedawno pewien dom handlowy Grecki puścił w obieg 80,000 piastrow zmniejszonej wewnętrznej wartości. Pорта rozmaitym Poselstwom przesała noty, dla uspokojenia handlujących. (A.P.S.Z.)